

REKA SOČA

Soča je 137 km dolga reka, ki se od svojega izvira v Trenti naglo spušča proti morju.

Njena značilna zelenomodra barva, pravijo da je v svojem gorskem toku lepa, da je neomadeževana, da je nedolžna in popolna.

Na svoji poti proti jugu je Soča v tisočletjih predrla skalnate ovire, ki so ji bile napoti in s tem ustvarila globoke in ponekod tako ozke tesni, da jih je mogoče preskočiti. Zato se nam ponekod zdi, da reka kar naenkrat ponikne med skalovje.

osnovni podatki:

Soča je 137 km dolga reka v zahodni Sloveniji (95 km) in severni Italiji (42 km).

Izvira 1100 m visoko v Julijskih Alpah v Trenti. Kraški izvir je priljubljena turistična točka. Reka teče proti jugu mimo krajev Bovec, Kobarid, Tolmin, Kanal, Nova Gorica in Gorica. V Jadransko morje (Tržaški zaliv) se izlije v Italiji blizu Tržiča. Staro ime za Sočo v zgornjem toku je bilo Šnita. V kristalno zeleni Soči domuje soška postrv (*Salmo marmoratus*). Izliv reke (italijansko Foce dell'Isonzo) v Italiji je zamočvirjen in obdan z lagunami. Kot habitat za mnoge vrste ptic in drugih organizmov je skupaj z zadnjim delom toka od Tržiča naprej zaščiten kot naravni rezervat.

Za ljudi, ki živijo ob Soči, ima ta reka simboličen pomen;

- zasedla je mesto neminljivega spomenika;
- je prisposoba naravne popolnosti, kajti Soči lahko izmerimo globino njenih tesni, razsežnost tolmunov, lahko govorimo o odtenkih barve in o množici brzic in slapičev, težko pa je v trdo in izmikajočo se besedo zajeti njeno prisotnost v celoti, ki je ne predstavlja samo tok vode, temveč tudi okolje, v katerem je.